

Posudek na rigorózní práci

Právní úprava a vývoj dědického práva v 16. až 19. století

Předložená rigorózní práce se zabývá právní úpravou a vývojem dědického práva v období 16. až 19. století. Práce je tvořena úvodem, čtyřmi kapitolami, závěrem, resumé a seznamem použité literatury a pramenů.

V první kapitole je předložen historický exkurz dědického práva před sledovaným obdobím, zejména je zaměřena pozornost na právní úpravu římskou a poté úpravu v české právní oblasti, kdy je představeno dědické právo v šlechtickém a městském právu, správně není opomenuta i oblast vrchnostensko-poddanská, a tím problematika dědění selského obyvatelstva.

V druhé kapitole je již zaměřena pozornost na sledované období, v tomto případě na období 16. století. Zde jsou předloženy nejdůležitější právní předpisy dědickým právem se zabírající, a představeny jednotlivé subjekty dědického práva a typy dědické posloupnosti.

Ve třetí kapitole je zaměřena pozornost na období 17. – 18. století, kde vyjma tam představených právních předpisů je také řešena problematika dědického práva žen, jak v právu zemském, tak v právu městském.

Nejpodrobněji je zpracována poslední čtvrtá kapitola, věnující pozornost dědickému právu v 19. století. Zde je proveden podrobný juristický rozbor ustanovení dědického práva, která byla zakotvena ve Všeobecném občanském zákoníku z roku 1811. Jsou zde předloženy nové terminologické výrazy a instituty dědického práva Všeobecným občanským zákoníkem zakotvené. Tak např. jsou zde představeny jednotlivé typy dědiců, jako nepominutelný dědic či duchovní korporace, nebo dědické smlouvy. V případě problematiky dědického práva šel zde autor skutečně do hloubky, což je např. patrné z představení problematiky dědění selských statků, kdy musel vyhledat a vycházet z dalších právních předpisů, tuto problematiku řešící.

Závěr:

K práci, jak po stránce formální, tak obsahové nemám závažných připomínek. Práce je přehledná, má pěknou strukturu. Autor použil dostatečný počet literatury a pramenů. Předloženou rigorózní práci doporučuji k obhajobě.

Otázky k obhajobě:

1. Principy dědického práva dle Všeobecného občanského zákoníku z roku 1811.

V Senohrabech, 24. února 2020

prof. JUDr. PhDr. Karolina Adamová, DSc.

Posudek
na rigorózní práci
Mgr., Bc. Štěpána Skopového

Právní úprava a vývoj dědického práva v 16. až 19. století

Autor se ve své předložené práci zabývá právní úpravou dědického práva. Svou práci uvádí historickým exkurzem, kde zaměřuje pozornost na římské právo, které v oblasti dědického práva, mimo jiné, rozlišovalo dědickou posloupnost intestátní a dědickou posloupnost testamentární, znalo institut odkazu, stanovilo dědické třídy, tj. problematiku, která pak výrazným způsobem ovlivnila dědické právo v našich zemích.

V případě dědického práva, jako právní předpisy zde zejména představil Vladislavské zřízení zemské z roku 1500, Práva městská království českého z roku 1579, Obnovené zřízení zemské z roku 1627, Všeobecný občanský zákoník z roku 1811, a celou řadu dalších dílčích předpisů, dědické právo upravujících.

Ve většině případů těchto předložených předpisů provádí pak juristický rozbor ustanovení dědického práva tam stanovených. Řeší zde také problematiku měnící se ho postavení žen v rámci dědického práva (a správně poukazuje na původní nemožnost dědění ze strany žen a představuje jiné právní instituty, které je pak v případě úmrtí manžela finančně zajistily) či postavení manželských a nemanželských dětí.

Pozornost zaměřuje na různé jednotlivé právní instituty, které postupem doby či ve vývoji dědického práva se měnily, popř. zanikaly nebo vznikaly. Velmi podrobně věnuje pozornost subjektům dědického řízení a dědické posloupnosti z vůle zůstavitele nebo dědické posloupnosti zákonné.

Velmi zajímavé jsou kapitolky věnované problematice spolku (zejména strana 21 a strana 29), který byl využíván v oblasti dědického práva. V rámci této problematiky autor spolek představuje jako prostředek, kterým se upravovala dědická posloupnost, poukazuje, kde mohl být uzavírán, kdo mohl do tohoto spolku vstupovat, atd. Zde se výrazně projevila jeho badatelská činnost a práce s historickými prameny.

Závěr:

K práci nemám závažných připomínek. Práce je pěkně strukturovaná. Autor použil dostatečný počet literatury a pramenů. Předloženou rigorózní práci doporučuji k obhajobě.

Otázky k obhajobě:

1. Vydědění dle Všeobecného občanského zákoníku z roku 1811.

V Plzni, 24. února 2020

JUDr. et Mgr. Vendulka Valentová, Ph.D.